

ИНФОРМАЦИОНЕН ТУЛ

Приложение към бр. 1/2003 г.

ПРАВНА РАМКА И ВЪЗМОЖНОСТИ ЗА ПОДОБРЯВАНЕ НА СОЦИАЛНАТА СРЕДА В БЪЛГАРСКИТЕ ОБЩИНИ

Златина Карова
юрисл, общински съветник,
член на екипа „Подобряване на
социалната среда в общините“
на ФРМС

Законът за социално подпомагане (ЗСП), обн. ДВ бр.120/29.12.2002 г. и в сила от 1 януари 2003 г., отразява новата концепция за социална политика в страната. Той урежда обществените отношения, свързани със социалното подпомагане на българските граждани. Според ЗСП **социалното подпомагане се изразява в предоставяне на помощи и услуги**, конкретно в предоставяне на помощи в пари и/или в натура и оказване на услуги за задоволяване на основните жизнени потребности на гражданите, когато това е невъзможно чрез труда им и притежаваното от тях имущество.

Органи на социалното подпомагане съгласно ЗСП са:

■ **Министерски съвет** - определя държавната политика в областта на социалното подпомагане;

■ **Министърът на труда и социалната политика** - разработва, координира и провежда държавната политика в областта на социалното подпомагане;

■ **Области, общини, ЮЛ с нестопанска цел** - създават условия и съдействат за реализирането на програми и проекти областта на социалното подпомагане;

■ **Съвет за социално подпомагане (ССП)** - за осъществяване на горното сътрудничество - обществен, консултативен орган към МТСП. В него участват представители на МТСП, МФ, МЗ, МОН, МРРБ, НСОРБ, национално представените организации на работодателите и на работниците и служителите, както и на ЮЛ с нестопанска цел, осъществяващи дейност в обществена полза в областта на социалното подпомагане. *Дейността на ССП ще се регламентира с Наредба на МТСП.*

■ **ССП** предлага членовете на **Фонд „Социално подпомагане“** - орган към министъра на ТСП, второстепенен разпоредител с бюджетни кредити, управителният орган на който се назначава от министъра на ТСП.

■ **Фонд „Социално подпомагане“** (ФСП) набира и разходва средства, строго регламентирано в чл. 26 и чл. 27 от ЗСП, като по-важни са т. 3 от чл. 26, даващ 30% от размера на таксите, заплащани от лицата, ползващи социални услуги, финансирани от републиканския бюджет, като приход във ФСП, и чл. 27, т. 2, т. 3 и т. 4, които изброяват част от дейностите за разходване на средствата от ФСП: за целеви социални програми и проекти в областта на социалното подпомагане; за социални услуги, извършвани от общините, както и от лица, вписани в нарочния регистър на ФЛ и ЮЛ, които могат да предоставят социални услуги към АСП; изследвания и разработване на нормативна база в сферата на социалното подпомагане - не повече от 2% от годишния обем на Фонда.

■ **Агенция за социално подпомагане (АСП)** към МТСП, с териториални подразделения - регионални дирекции за социално подпомагане (**РДСП**) в областните административни центрове и дирекции „Социално подпомагане“ (**ДСП**) на територията на всяка община.

В ДСП се създават отдели „Закрила на гетето“. АСП е правопреемник на НССП и на общинските служби за социално подпомагане (ОССП) и поема активите и пасивите им, като трудовете правоотношения със служителите от НССП и ОССП и заведенията за социални услуги се уреждат по реда на запазване на трудовете правоотношения при преустройство на предприятието/промяна на работодателя, т.е. не се прекратяват. Съществуващите заведения за социални услуги, които са на общинска и/или държавна бюджетна издръжка към 1.01.2003 г., преминават в управление на кмета на съответната община, който е и работодател на персонала в тях.

✓ **Социални помощи** - това са средства в пари и/или в натура, които допълват или заместват собствените доходи до основните жизнени потребности или задоволяват инцидентно възникнали потребности на подпомаганите лица и семейства.

✓ По смисъла на ЗСП „**основни жизнени потребности**“ са достатъчно храна, облекло и жилище, съобразно социално-икономическото развитие на страната. Социалните помощи се получават от лица, след като са изчерпани всички възможности за самоиздръжка и помощ от задължените по закон да ги издържат лица. Социалните помощи са месечни, целеви и еднократни и се отпускат след преценка на 7 показателя (изброени в чл.12, ал. 2). Съгласно чл. 12а социалната интеграция на подпомаганите лица може да се реализира въз основа на индивидуален проект, изготвен от дирекция „Социално подпомагане“.

✓ **Социални услуги** са дейности, които подпомагат и разширяват възможностите на лицата да водят самостоятелен начин на живот и се извършват в специализирани институции и в общността (това са услуги, предоставени в семейна среда или в близка до семейната среда). **Социалните услуги** се предоставят съобразно желанието и личния избор на лицата и се основават на социална работа и са насочени към подкрепа на подпомаганите лица за:

- ◆ осъществяване на ежедневните дейности;
- ◆ социално включване (създаването на условия и възможности в най-висока степен за участие на подпомаганите лица в обществения живот).

Условията и редът за извършване на социални услуги се определя с Правилника за прилагане на ЗСП.

Социални услуги се извършват от държавата, от общините, от ФЛ, регистрирани по Търговския закон, и от ЮЛ, като за последните две групи - след вписване в нарочен регистър към АСП (условията и реда за вписване се уреждат в ППЗСП).

Социални услуги могат да се предоставят при съвместно участие въз основа на договор между държавата

общините, ФЛ, регистрирани по търговския закон, и ЮЛ. **Кметът на общината** може да възложи управлението на специализираните институции и на социалните услуги, предоставяни в общността, на лицата, регистрирани в регистър към АСП. Тези лица могат да кандидатстват за средства от Фонд „Социално подпомагане“ след защита на проект.

Всички дейности в областта на социалните услуги се предоставят чрез конкурс или по договаряне при единствен кандидат при спазване на критерии и стандарти, определени с Правилника за прилагане на ЗСП, и нарочна Наредба за критериите и стандартите за социални услуги за деца, приета от МС.

Социалните услуги се извършват срещу заплащане на такси или по договаряне от лицата, които ги ползват (тарифата за таксите на социални услуги, финансирани от републиканския бюджет, се определя от МС, от общинския бюджет - по ЗМДТ, а предоставените от ФЛ и ЮЛ - по договаряне).

✓ **Социална работа** е професионална дейност за подобряване взаимната адаптация на подпомаганите лица, семейства, групите и средата, в която живеят. Тя е комплекс от подпомагащи дейности, насочени към постигане на по-добро качество на живот, достойнство и отговорност у хората на основата на индивидуалните им способности, междуличностните отношения и ресурсите на общността.

В сила от 1 януари 2003 г. са и последните изменения в Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП), касаещи определянето на минималния доход за отделните лица - обект на социални помощи. В голямата си част обаче ППЗСП не е съобразен с новия ЗСП и най-вероятно се изготвя нов Правилник. Това, което е важно, че именно в Правилника се уреждат социалните услуги (глава II):

Съществуващи възможности за социални услуги (въобщо) съгласно чл. 36 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане '99г.:

→ **социални услуги в домашна среда - чрез:**

1. дневни домове;
2. домашен социален патронаж;
3. бюра за социални услуги;
4. центрове за социална рехабилитация и интеграция;
5. обществени трапезарии;
6. клубове на инвалида.

→ **социални услуги извън обичайната домашна среда - в следните заведения:**

1. Домове за деца и лица с физически увреждания;
2. Домове за деца и лица с умствени затруднения;
3. Социални учебно-професионални заведения;

4. Детски селища;
5. Домове за стари хора;
6. Домове за временно настаняване;
7. Приюти;
8. Сезонни домове;

Важна е действащата разпоредба на чл. 9 от ППЗСП, която гласи: „Социални услуги могат да се организират и предоставят при съвместно участие въз основа на договор между държавата, общините и ФЛ или ЮЛ.“

В ППЗСП се урежда и материята относно управление на системата за социално подпомагане, социалните помощи, условията и реда за предоставяне на лицензи за извършване на социални услуги и обществения контрол на системата на социално подпомагане. В раздела за обществения контрол като орган за упражняване на обществен контрол и за оказване на действия и помощ при осъществяването на дейностите по социално подпомагане са **обществените съвети**.

Те се създават с решение на общинския съвет, като

в състава им (от 3 до 9 човека) се включват представители на институциите и ЮЛ с нестопанска цел, които имат отношение към дейността по социалното подпомагане. **Обществените съвети имат право да изискват и да получават информация от ОССП за дейността по социално подпомагане!**

Също така в т. 8 от § 1 на ДР на ППЗСП под „неправителствени организации“ са изброени обществени, религиозни, политически и синдикални организации, сдружения и фондации!

Важно е да се отбележи, че социалната политика намира отражение и в редица други нормативни актове като Закона за закрила на децата, Семейния кодекс, цялото социално, трудово, осигурително и здравно законодателство, но те са специални като нормативна сила и имат субсидиарно приложение в случая! Част от тях в момента са подложени на допълнения, корекции и промени, като същественото е, че всички тези промени се съобразяват с приетата Стратегия на МТСП, цитати от която следват.

ИЗ НОВАТА СОЦИАЛНА СТРАТЕГИЯ НА МТСП:

Всферата на социалното подпомагане е необходима промяна в цялостната философия за социална защита на хората в България. Това означава преосмисляне на формата на социална защита чрез трансформирането ѝ от пряко парично подпомагане в подкрепа за осигуряване на работа и на социални услуги. Социалната помощ в „кеш“ да се дава при изчерпване на всички други възможности.

Гарантираният минимален доход следва значително да бъде увеличен за най-уязвимите - самотни възрастни хора, хора с увреждания, самотни родители.

Размерът на гарантирания минимален доход на безработните, които отговарят на критериите за социална помощ, следва да бъде такъв, че да не ги обезкуражава да търсят работа.

Преодоляването на бедността и социалната изолация, което е главна наша цел, може да бъде осъществено чрез създаване на специфичен „обществен договор“, в който ясно да бъдат определени функциите и задълженията на всички страни - държавата, общините, НПО и всеки отделен човек. Активният подход ще се изрази предимно чрез въвеждане на нови социални

услуги и деинституционализация на лицата в социалните заведения

Като определящ фактор на политиката в областта на социалното подпомагане държавата има задължението:

➤ *да разграничи ясно своите функции и задължения, както и тези на общините и НПО в процеса на изграждане, поддържане и развитие на една принципно нова система за социална защита, в която акцентът да бъде поставен върху превенцията на риска;*

➤ *да определи конкретните бенефициенти на системата;*

➤ *да определи максимално точни критерии за формиране на достъпа до социални помощи;*

➤ *да разграничи нуждите от конкретно парично подпомагане от подпомагането чрез предоставяне на услуга под формата на конкретна професионална социална работа с индивидуален случай;*

➤ *да създаде нормативните условия за раздържавяване и деинституционализация на социалните*

услуги и привличане на общините, НПО и частния бизнес;

➤ да изработи и въведе единни минимални стандарти и изисквания за качество, количество и достатъчност на социалните услуги;

➤ да провежда широк обществен диалог по въпросите на цялостната социална защита на хората;

➤ да анализира непрекъснато състоянието на системата и, отчитайки конкретните икономически условия, да разработва политиката в съответната област.

Разбиране и нагласа за съвместна работа в областта на социалната защита следва да имат и **общините** като активен и равностоен партньор, заинтересован в най-голяма степен от повишаване на благосъстоянието на хората, на трудовата им активност и възможността им за самостоятелно справяне в ежедневието.

Неправителствените организации също играят особена важна роля в областта на социалната защита, тъй като в голяма част от случаите те представляват и защитават интересите на определени групи хора в неравноправно положение. Познаването на спецификата в отделните общности - бит, култура, религия, трудови и социални умения и навици, здравословно състояние и проблеми от такъв характер - отрежда на НПО мястото на равностоен партньор при разработването и осъществяването на социалната защита и гарантира достигането ѝ до всеки конкретен адресат. Особено важно е партньорството с неправителствените организации, които предлагат социални услуги на високо професионално ниво.

Бихме искали да посочим и някои основни ангажменти, които се очаква да бъдат поети от отделния български **гражданин**:

➤ активно да търси обучение или работа винаги, когато е възможно;

➤ да използва възможността да бъде независим и да се справя сам винаги, когато има способност за това;

➤ да се грижи за своите деца и за членовете на своето семейство и да им оказва помощ, когато това е необходимо;

➤ да повишава осигурителната си култура и да отдели средства за пенсионирането си;

➤ да бъде съвестен данъкоплатец;

➤ с действията си да не ощетява другите данъкоплатци в държавата.

Осъществявайки и прилагайки тази нова философия, считаме, че ще успеем да постигнем в максимална степен заинтересованост и съпричастност на всички страни в процеса по осъществяване на социална защита

на хората в България.

Ролята на МТСП в развитието на социалния диалог е изключително голяма. Вече са подготвени, съгласувани и подписани Харта и Споразумение за сътрудничество между правителството и социалните партньори. Министерството работи в тясно сътрудничество с областните и общинските администрации, със синдикалните и работодателските организации, с неправителствения сектор. Освен официалните заседания в НСТС се провеждат и много други форуми, на които се обсъждат всички въпроси от общонационално значение, свързани с политиката и дейността на МТСП.

С оглед измерване показателите за устойчиво развитие на общините, където социалната среда е съществен фактор, препоръчително е изследването на доц. Борислав Борисов (*„Устойчиво развитие на общините“ - стратегически решения и оценъчни модели. Библиотека Стопански свят, бр. 57, издание на СА „Д.А.Ценов“, Свищов, 2002*), който определя като съставни части на социалната среда: **образованието, здравеопазването, равнището на доходите и индекса на човешкото развитие**. В своите модели за оценка на устойчивото развитие на общините като рамка за оценка на устойчивото развитие на социалната сфера Борисов разглежда шестте компонента в динамиката на тяхната нестабилност, развитие, усъвършенстване и устойчивост. По този начин се очертават както проблемите в съответния компонент, така и възможностите за общините по неговото изследване и измерване, като:

КОМПОНЕНТ	НЕСТАБИЛНОСТ	РАЗВИТИЕ	УСЪВЪРШЕНСТВАНЕ	УСТОЙЧИВОСТ
НАСЕЛЕНИЕ	<ul style="list-style-type: none"> - Демографска криза, - Висока смъртност, - Ниска раждаемост, - Отрицателни миграционни процеси. 	<ul style="list-style-type: none"> - Преодоляване на демографската криза, - Наличие на постепенно нарастване на броя на жителите. 	<ul style="list-style-type: none"> - Положителен естествен и миграционен прираст, - Подобряване на възрастовата структура. 	<ul style="list-style-type: none"> - Стабилен демографски растеж, - Оптимална структура между селското стопанство и градското население, - Оптимална възрастова структура.
ДОХОДИ	<ul style="list-style-type: none"> - Доходи, по-ниски от средните за страната, - Генерирани от ограничен брой източници, - Несъответствие на доходите по домакинските бюджети. 	<ul style="list-style-type: none"> - Доходите бележат нарастване в изравняването на размера им със средния за страната. 	<ul style="list-style-type: none"> - Разнообразяване на източниците за генериране на доходи, - Подобряване структурата на разходите на домакинствата. 	<ul style="list-style-type: none"> - Високи и стабилни доходи на населението, - Съответствие на разходите на домакинства.
ЗДРАВЕОПАЗВАНЕ	<ul style="list-style-type: none"> - Заболяемост, по-висока от средната за страната, - Недобра организация на здравеопазването, - Лоша материална и кадрова обезпеченост на здравеопазването. 	<ul style="list-style-type: none"> - Намаляване на здравния риск, - Подобряване на показателите за заболяемост и доближаването им до средни стойности за страната. 	<ul style="list-style-type: none"> - Подобряване организацията на здравеопазването, - Предприемане на мерки за ограничаване на факторите за здравен риск. 	<ul style="list-style-type: none"> - Висок здравен статус на населението, - Добра и ефективна организация на системата за здравеопазване.
ОБРАЗОВАНИЕ	<ul style="list-style-type: none"> - По-ниско образователно равнище на населението в сравнение със средните показатели за страната, - Незадоволително качество на образователните услуги, - Лоша организация и кадрова осигуреност на образованието. 	<ul style="list-style-type: none"> - Качество на образователните услуги съответства на средното за страната, - Вземат се мерки за привличане на образованието в съответствие с потребностите от квалифицирана работна сила. 	<ul style="list-style-type: none"> - Преструктуриране на учебните услуги и мрежа от учебни заведения за постигане на по-висока ефективност и ефикасност на образователните услуги. 	<ul style="list-style-type: none"> - Оптимална структура на образователните услуги, предоставяни в модерни учебни заведения от квалифициран педагогически персонал.
СОЦИАЛНА СИГУРНОСТ	<ul style="list-style-type: none"> - Наличие на сериозни криминални фактори, водещи до висока престъпност и корупция. 	<ul style="list-style-type: none"> - Ограничаване на престъпността в резултат на по-ефективни и по-широкомащабни действия на органите на реда. 	<ul style="list-style-type: none"> - Намаляване на криминалните фактори, - Предприемане на превантивни мерки за ограничаване на престъпността. 	<ul style="list-style-type: none"> - Ниска престъпност, - Бързо и ефективно противодействие на криминалните прояви, - Солидарно общество срещу корупцията.

Възможностите за общините са многообразни и многопосочни, но като начало всяка община би могла да подложи ситуацията си на оценка по тази рамка и въз основа на показателите да изгради своя стратегия, свързана със социалната среда.

ПРИМЕР ЗА ЦЕЛЕНАСОЧЕНА СОЦИАЛНА ПОЛИТИКА

Като пример за целенасочена социална политика може да се посочи приетата от Столичния общински съвет **Стратегия за развитието на услуги за деца и семейства в София** за периода 2003 - 2005 години. Разработената Стратегия е приета на основание чл. 11, т. 7, и чл. 21, ал. 1, т. 12 ЗМСМА и се базира на Конвенцията за правата на детето на ООН и Закона за закрила на детето и има за цел подобряване благосъстоянието на децата и техните семейства. Стратегията е разработена съвместно с Националната служба за социално подпомагане към МТСП, Агенцията по заетост към МТСП, Столичните общински служби за социално подпомагане, СДВР, Национален статистически институт, Асоциация „Анимус“, Гореща телефонна линия за деца и юноши - Район „Триадица“, домовете за медико-социални грижи за деца, домовете за отглеждане и възпитание на деца, лишени от родителска грижа на територията на София, и др. Стратегията съдържа обосновка на проблемите на база статистически данни и данни от неправителствените организации, работещи по проблемите на децата и семейството: *Фондация „Рождество Христово“; „Каритас“; Фондация „Покров Богородичен“; Национален център за социална интеграция на инвалидите и изградения към него „Център Св. Мина“; Асоциация на родителите на деца с увреден слух; Фондация „Деца със зрителни и множествени увреждания“; Фондация „Надежда“; Център за независим живот; Център „Ван Гог“; Национален център по наркомании; Център за психично здраве; Асоциация на родителите „Живот без дрога“; Фондация „Изход“; Асоциация „Анимус“; Фондация „Семейство и дрога“; Център „Вяра, Надежда и Любов“ към Фондация „Свободна и демократична България“; Дневен център за бездомни младежи „16+“; Сдружение „Деца и юноши“; Приют „Милосърдие“; Фондация „Интерконтакти“; Фондация „Стъпка по стъпка“; Фондация „Сирак“; Фондация „Психологическа подкрепа“ и редица други партньори на Столична община.*

Важна част от Стратегията са стратегическите цели и подцели, включващи създаването на устойчив меха-

низъм за повишаване качеството на живот на децата в семейна среда, независимо от техния етнически и социален произход, и осигуряване на защита на техните права и интереси. Като **подцели** са посочени:

- ✓ развитието на възможности за работа, управление и предоставяне на социални услуги за децата в София;
- ✓ прилагане на положителния опит, свързан с деинституционализацията и реинтеграцията на децата в собствените им семейства;
- ✓ създаване на програми за социална интеграция на млади хора, напускащи институцията, и подготовката им за самостоятелен живот; подкрепа и разширяване на социалните услуги за децата на улицата за осигуряване на достъпа им до права;
- ✓ намаляване на социалната им изолация и създаване на възможности за социална интеграция;
- ✓ превенция на отпадането от училище, детската престъпност и насилието срещу деца и др.

От посочените в Стратегията **приоритети** се открояват идентифицираните проблеми, чието решаване ще бъде приоритет за развитието на социални услуги за деца. Тук се включват: изоставяне на бебета и деца в ранна детска възраст; увеличаване броя на децата на улицата и лишаването им от техните социални, граждански и човешки права; разпадане на семейства поради нерешени социални и икономически проблеми; увеличаване на отклоняващото се поведение при децата; недостатъчни услуги за превенция на насилието над деца и подкрепа на децата жертви на насилие; социална изолация на децата с увреждания и техните семейства; големият брой институционализирани деца и свързаното с това прекъсване на връзката между дете и семейство.

Като бъдещи **дейности** в Стратегията са определени:

- Развитие на политиката на изграждане на партньорски отношения с НПО и други изпълнители на услуги, ползвайки предишния опит на НПО, и чрез възлагане на услуги;
- Осведомяване и работа с обществеността,

включваща и осведомяване на семействата за съществуващите услуги - алтернативни на настаняването в институции;

➤ Изграждане на система за управление и обем на информацията, включваща движение на децата в системата за закрила, координация на отделни случаи, по-добро проследяване на техните нужди, както и информация за финансовото управление;

➤ Изграждането на Център за обществена подкрепа (ЦОП) като комплекс от услуги и дневни грижи за деца, който да предлага услуги в следните направления:

- Превенция и закрила на деца в риск;
- Институционална грижа и деинституционализация;
- Приемна грижа и осиновяване;
- Услуги за деца с отклоняващо се поведение и техните семейства;

➤ Звено „Майка и бебе“ за предоставяне на временен подслон на бременни жени и майки в риск от изоставяне на децата си с цел предотвратяване на изоставянето.

➤ Услуги за деца на улицата, включващи подкрепа на съществуващите центрове за временно настаняване на деца на улицата и използване на добрите практики за работа с децата, съвместна работа с ОЗД и социалните работници от тези центрове в посока реинтеграция на децата в семейната среда, както и създаване на

Дневен център за юноши и девойки до 18-годишна възраст;

➤ Провеждане на обучение по социална работа и управление на социалните услуги на служители от СОССП;

➤ Подобряване на битовите условия на живот на децата в дома за деца и юноши от 3 до 18 години с умствена изостаналост.

Очакваните резултати от Стратегията са изброени в 11 точки и са пряко обусловени с институционалните договорености между Столична община, СОССП, СДВР към МВР, РЦЗ, Столичен инспекторат по образование, Районна прокуратура и районен съд и НПО.

С Решението за приемане на Стратегията за развитие на услуги за деца и семейства е прието и **Споразумение** за сътрудничество при изпълнението на Проекта на Световната Банка „Реформа за повишаване благосъстоянието на децата в България“ на територията на Столична община между Държавната агенция за закрила на детето, МТСП и Столична община.

Това е един насърчителен пример за подобряване на социалната среда на територията на общината, който може да бъде приложен и в останалите сфери на социалните услуги. Съобразяването му с конкретните проблеми и перспективи и обвързването на подобен документ с общата стратегия за развитие на общината може да даде социалния профил и облик на даден регион.

Важно е да се имат предвид и финансовите възможности, които се предлагат на общините с оглед предприєднияването на страната ни към Европейските структури. В тази връзка освен текущата информация, която Бюлетинът на ФРМС дава в сътрудничество с LOGIN-мрежата, е нужно да се очертаят възможностите на **ЕВРОПЕЙСКИЯ СОЦИАЛЕН ФОНД** (ЕСФ - EUROPEAN SOCIAL FUND - ESF), който има за цел да осигури финансова подкрепа за борбата с безработицата, като финансирането по Фонда конкретно допринася за:

- Улесняване достъпа до пазара на труда;
- Осигуряване на равни възможности на пазара на труда;
- Развитие на уменията, способностите и професионалната квалификация;
- Насърчаване създаването на работни места;
- Финансиране на проучвания и пилотни схеми, отнасящи се до аспекти, които са общи за няколко страни членки.

ЕСФ е регламентиран с Римския договор, като претърпява редица промени след 1988 г., когато неговите основни цели са намаляване на дългосрочната безработица и

подобряване заетостта на младите хора, а след 1993 г. - подпомагане на приспособяването към индустриалните промени. През периода 1999 - 2006 г. ЕСФ ще подкрепя мерки за намаляване на безработицата, развитие на човешките ресурси и социална интеграция в трудовия пазар, равенство между мъжете и жените, за устойчиво развитие на икономическото и социално сближаване. В частност предвидено е ЕСФ да подкрепя дейности, набелязани за осъществяване на европейската стратегия за заетост и Годишните насоки за заетост. Чрез този фонд се финансират професионално обучение и мерки за подпомагане на заетостта, подобряване на образователните системи. Една от основните цели на фонда е да допринесе за социалното интегриране на безработните и за създаване на равни възможности. Особено внимание се обръща на развитието на човешките ресурси чрез обучение и професионално усъвършенстване. ЕСФ обхваща 30 на сто от средствата за финансова интервенция в областта на регионалната политика за периода 1994 - 1999 г. Най-големите бенефициенти до момента са Испания и Германия. Понастоящем ЕСФ се регулира от регламент 1262/1999 г. на Европейския парламент и на Съвета от 21 юни 1999 г. (*публикуван в официалния вестник на Европейската общност 161/43 от 26 юни 1999 г.*) ■